

(14) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਡਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਸਿਰਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵੇਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 256 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(15) ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਉਪਾਅ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਹੈ।

(16) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਭਰਨ ਵਾਲੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੈਧ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ।

(17) ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140-ਏ(3) ਨੂੰ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਜੀ ਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਐਸ ਐਸ ਸੋਢੀ ।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜੁਲੰਦੂਰ। — ਬਿਨੈਕਾਰ।

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਸੂਰੀ ਸੰਨੜ, ਜੁਲੰਦੂਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1981

1 ਫਰਵਰੀ 1989 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XLIII)- S. 31- ਚਲ ਰਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ- ਨਵੀਂ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ- ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਪਲਾਟ ਦੀ ਖਰੀਦ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲੰਧਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਸੂਰੀ ਸੰਨਜ਼,
ਜਲੰਧਰ (ਜੀ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਲਈ ਵਾਧੂ ਖਰਚਾ — ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ - - ^ ਕੀ S. 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਟੌਤੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਸ. 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਚੱਲ ਰਹੀ ਚਿੰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਬਿਲਡਿੰਗ ਜਾਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਰਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਟੌਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖਰਚੇ ਗਏ ਹਨ। ਚੱਲ ਰਹੀ ਚਿੰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਨਵੀਂ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਐਕਟ (ਪੈਰਾ 2) ਦੇ S. 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਪਾਰਕ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 256(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ, ਆਈਟੀਏ ਨੰਬਰ 14 (ਏਐਸਆਰ)/1979 ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੇਠ, ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਲਈ: -

“ਕੀ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਟੈਕਸ ਦੇਵ ਨਗਰ ਪਲਾਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੇ 1,890 ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਖਰਚੇ ਹਨ ?

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਲ.ਕੇ.ਸੂਦ।

ਜਲੰਦੂਰ ਦੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਨ.ਕੇ.ਸੂਦ, ਐਸ.ਸੀ ਨਾਗਪਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਗੌਕਲ ਚੰਦ ਮਿਤਾਲੀ, ਜੇ.-

(1) ਸੈਸਸੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1977-78 ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1977-78 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੌਰਾਨ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਪਲਾਟ 'ਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ 1,890 ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 (ਛੋਟੇ 'ਐਕਟ' ਲਈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਲਾਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਖਰਚੇ ਮਾਲੀਆ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਅਗਲੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਨਵੀਂ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ

ਇੱਕ ਚੱਲ ਰਹੀ ਚਿੰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਪਾਰਕ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਜੁਟਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਟੌਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਕੀ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ, ਉਸ 1TAT ਨੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੇਵ ਨਗਰ ਪਲਾਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੇ 1,890 ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਖਰਚੇ ਹਨ?"

(2) ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਖਰਚ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਾਧੂ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਇਮਾਰਤ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਦੀ ਸ਼ਕਲ, ਭਾਵੇਂ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ

ਗਈ ਹੈ, ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਵਿਆਜ ਜਾਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਟੈਕਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦੌੜ ਦੁਆਰਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਨਵੀਂ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਖਰਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚਿੰਤਾ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਪਾਰਕ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸੀਆਈਟੀ ਬਨਾਮ ਜੇਕੇ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼, (1), ਐਡੀਲ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। CII ਕਰਨਾਟਕ ਬਨਾਮ ਦੱਖਣੀ ਫਾਊਂਡਰਜ਼, (2) ਅਤੇ ਸੀਟੀ ਦੇਸਾਈ ਬਨਾਮ CI T. (3) ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਪਲਾਟ 'ਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

- (1) 125 ITR 218
- (2) 120 ITR 37.
- (3) 120 ITR 240

33090 HC.-ਸਰਕਾਰ. ਪ੍ਰੈਸ, ਯੂਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ